

■ розбудова

У строю – «Студена»

Розпочав свою роботу новостворений ВПС «Студена» Могилів-Подільського загону, який відкрито з метою уцілення охорони державного кордону та з урахуванням змін в обстановці на придністровському сегменті українсько-молдовського рубіжю. На його облаштування з обласного бюджету виділено понад 150 тисяч гривень.

3
стор.

■ підсумки року

Життя і служба не за шаблоном

Інтерв'ю з Головою Державної прикордонної служби України генерал-полковником Віктором Назаренком про результати року, що минає, та перспективи на найближче майбутнє.

4-5
стор.

■ озброєні вірою

Слово Боже на передовій

У Києві відбувся ІХ Всеукраїнський з'їзд військових капеланів. Глава УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук) у своєму зверненні до військових душпастирів і представників влади зазначив, що священник не має права брати в руки зброю. Але священники завжди поруч. У них сильніша зброя – Слово Боже, меч духовний.

6
стор.

Прикордонник України

№ 48 (5494)
25 ГРУДНЯ 2015 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Квартири під ялинку

3
стор.

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло **1,398 млн** осіб та **365 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **231** особу, зокрема, **7** незаконних мігрантів

Вилучено **63** одиниці зброї та **3** боєприпаси

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **1,158 млн** гривень

■ коротко про головне

Тарифи за тепло – до температури

Кабінет Міністрів України вніс зміни до механізму нарахування щомісячної плати за послуги з централізованого опалення споживачам, в яких відсутні лічильники тепла, прив'язавши рахунки за опалення до температури зовнішнього повітря та тривалості опалювального сезону. Такі дані містяться в урядовій постанові №1037. За даними Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, яке брало участь у розробці даного механізму, таке нововведення дозволить уникнути перерахунку розміру плати наприкінці опалювального сезону, адже споживачі платитимуть щомісяця за фактично спожиті послуги.

Василь ДРОЗДОВ

Авто в онлайн реєстрі

Міністерство внутрішніх справ відкрило доступ до реєстру власників транспортних засобів. Про це заявив виконувач обов'язків директора Головного сервісного центру МВС Владислав Криклій. За його словами, кожен громадянин зможе отримати інформацію про автомобіль, зареєстрований з 2012 року, безпосередньо на веб-сайті МВС України. У виписці з реєстру буде зазначено власника автомобіля, дату реєстрації машини, рік її випуску і обсяг двигуна. Владислав Криклій також зазначив, що сервіс поки що працює в тестовому режимі, базову інформацію можна отримати безкоштовно. Проте, за його словами, у Головному сервісному центрі МВС планують збільшити перелік інформаційних послуг, додавши дані про зміну кольору авто та кількість ДТП. Надання такої інформації вже буде платним.

Мирслав СМОЛЬНИЦЬКИЙ

Вихідним бути!

Кабінет Міністрів на своєму засіданні прийняв розпорядження «Про перенесення робочих днів у 2016 році». Так, з метою створення сприятливих умов для святкування 7 січня – Різдва Христового, 8 березня – Міжнародного жіночого дня та 28 червня – Дня Конституції України, а також раціонального використання робочого часу керівникам підприємств, установ і організацій (за винятком органів Пенсійного фонду, Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта», Державної казначейської служби та банків) рекомендовано перенести у порядку і на умовах, установлених законодавством, 2016 року для працівників, яким встановлено п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями, робочі дні з: п'ятниці 8 січня – на суботу 16 січня; понеділка 7 березня – на суботу 12 березня; понеділка 27 червня – на суботу 2 липня. Спеціальний режим роботи банків у зазначені дні визначає Національний банк України.

Світлана ДЕЙЧУК

■ актуально

До Європи – без віз

Європейська Комісія підтвердила готовність України до введення безвізового режиму з Євросоюзом, схваливши 18 грудня позитивний звіт щодо виконання нашою країною Плану дій з лібералізації візового режиму з ЄС. Якщо ця пропозиція у майбутньому знайде підтримку у країнах-членів Євросоюзу, то вже наступного року українці матимуть змогу їздити до Європи без віз.

Олена ТАЩИЛІНА

«Це той остаточний рубікон, який ми перейшли від пострадянської України, комуністичного минулого, і це знаменує повернення нашої країни в родину європейських народів. Звичайно, що це рішення було непростим, але повернення назад вже не буде», – підкреслив у своєму зверненні до співвітчизників Президент України Петро Порошенко.

За словами Глави Держави, на другому етапі Плану з лібералізації візового режиму Україна мала виконати 54 зобов'язання. Йшлося, зокрема, про інтегроване управління кордоном, боротьбу з нелегальною міграцією, запровадження нової ідентифікаційної картки – паспорта європейського зразка тощо.

Прогнозується, що безвізовий режим запрацює влітку або восени 2016 року. На практиці це означатиме, що візи українцям

для поїздок у всі держави ЄС за винятком Великобританії та Ірландії не знадобляться. Лібералізація також поширюється на деякі інші країни, що не входять до Євросоюзу, – Ісландію, Ліхтенштейн, Норвегію та Швейцарію.

Необхідною вимогою для поїздок є наявність біометричного паспорта. Нашим співвітчизникам важливо пам'ятати, що вони зможуть перебувати на території держав Шенгенської зони не більше 90 днів протягом півроку. Порушення цього правила може призвести до занесення до Шенгенської інформаційної системи (SIS) і заборони на в'їзд до ЄС.

Також варто знати, що безвізовий режим не дає права на працевлаштування в країнах ЄС – для цього потрібно окремо отримати дозвіл на роботу.

Що стосується навчання, то для короткострокових курсів до 90 днів віза не потрібна. Однак якщо термін навчання перевищує три місяці, знадобляться додаткові документи.

Перетинаючи кордон країни Шенгену, громадяни України повинні мати при собі практично ті ж документи, які зазвичай вимагають для отримання візи. Звісно, може вистачити і біометричного паспорта, однак співробітники імміграційної служби можуть попросити підтвердити мету поїздки, довести наявність достатньої кількості коштів для перебування на території ЄС і подальшого повернення. Для доказу платоспроможності можна надати дорожні чеки, підтвердження бронювання житла, готівкову валюту і навіть продемонструвати наявність коштів на кредитній картці тощо. У разі відвідання родичів або знайомих слід мати при собі запрошення та інформацію про них: адресу і телефон. Якщо метою подорожі є участь у діловій або науковій конференції, також краще показати запрошення. ■

■ апробація

У тандемі з поліцією

На ділянках Чопського, Мостиського та Львівського прикордонних загонів стартував експеримент, у рамках якого «зелені кашкетки» спільно з патрульними нарядами Національної поліції несуть службу за подорожними документами в'їзду автомобілів у пунктах пропуску.

Ірина МАСТЕЛЬ

За ініціатииви Служби проведено спільні з місцевими органами самоврядування та підрозділами Національної поліції координаційні наради, учасники яких розглянули питання виставлення у зоні сервісного обслуговування перед пунктами пропуску спільних

нарядів у складі прикордонників і поліцейських. Окрім того, вирішено скасувати видачі номерних талонів водіям у чергах, що дозволить прискорити проїзд громадян через державний рубіж.

У цілому даний експеримент має на меті протидію протиправній діяльності на кордоні, зменшення черг перед пунктами пропуску та недопущення втягування правоохоронців у протиправну діяльність. І днями він стартував у найбільших міжнародних автомобільних пунктах пропуску «Ужгород», «Краковець» та «Рава-Руська».

Запроваджена апробація щодо врегулювання проїзду транспортних засобів на під'їздах до пунктів пропуску триватиме протягом одного місяця, а після її завершення розглядатиметься можливість використання таких спільних нарядів уже на постійній основі. ■

■ подорожуючим на замітку

33 святкових потяги

Як повідомляє офіційний інтернет-сайт «Укрзалізниці», на період новорічно-різдвяних свят призначено 33 додаткових потяги у найбільш популярних серед пасажирів напрямках. Зокрема, йдеться про покращення сполучення столиці й курортних міст Західної України.

Юрій ЗАНОЗ

Поїзд № 201 Київ – Ужгород відправиться зі столиці 28, 30 грудня, зворотно з Ужгорода – 29 та 31 грудня.

Додатковий потяг № 285/286 Дніпропетровськ – Львів відправиться з Дніпропетровська 29 грудня, 2, 4, 6 та 8 січня. Зворотно зі Львова – 30 грудня, 3, 5, 7, 9 січня.

Поїзд № 203/219 Київ – Івано-Франківськ туди та зворотно курсуватиме 31 грудня.

Квитки на ці потяги вже можна придбати в залізничних касах та через онлайн-сервіс «Укрзалізниці» booking.uz.gov.ua.

Отже, наразі до послуг пасажирів 33 додаткові поїзди на 224 рейси у популярних напрямках. Зокрема, з Південно-Західної залізниці в західному напрямку:

- № 191/192 Київ – Львів.
- № 207/208 Київ – Ужгород.
- № 229/230 Київ – Ужгород.
- № 239/240 Київ – Ужгород.
- № 279/280 Київ – Ужгород.
- № 219/220 Київ – Івано-Франківськ.
- № 269/270 Київ – Івано-Франківськ.
- № 217/218 Київ – Ворохта.
- № 249/250 Київ – Івано-Франківськ, Чернівці.
- № 745/746 Київ – Львів (УЗШК).
- № 201 Київ – Ужгород.
- № 203/219 Київ – Івано-Франківськ.

В одеському напрямку:

- № 209/210 Миколаїв – Київ.
- № 223/224 Київ – Одеса.
- № 278 Миколаїв – Львів.

У дніпропетровському напрямку:

- № 179/180 Київ – Дніпропетровськ.
- № 735/736 Київ – Запоріжжя.

У московському напрямку:

- № 1/2 Київ – Москва.

У харківському напрямку:

- № 727/728 Київ – Харків.

З одеської залізниці в західному напрямку:

- № 238/258 Одеса – Львів.
- № 268/242 Одеса – Мукачево.
- № 228/238 Одеса – Львів.

У харківському напрямку:

- № 269/270 Одеса – Харків.

З Придніпровської залізниці в західному напрямку:

- № 231/232 Дніпропетровськ – Івано-Франківськ.
- № 211/212 Запоріжжя – Дніпропетровськ – Львів.

- № 275/276 Дніпропетровськ – Львів.

- № 295/296 Запоріжжя – Львів.

- № 290 Дніпропетровськ – Харків.

- № 205 Дніпропетровськ – Ужгород.

- № 285/286 Дніпропетровськ – Львів.

З Південної залізниці в західному напрямку:

- № 225/226 Харків – Ужгород.

- № 235/236 Харків – Ужгород.

- № 245/246 Харків – Ужгород.

■ ЖИТЛОВЕ ПИТАННЯ

Квартири під ялинку

Ключі до службових осель отримали 24 сім'ї прикордонників у Харкові, де було офіційно відкрито новий житловий будинок. Захід відбувся за участі Голови Державної прикордонної служби України генерал-полковника Віктора Назаренка, заступника голови – керівника апарату Харківської ОДА В'ячеслава Аббакумова, військовослужбовців окремої харківської авіаційної ескадрильї та сімей прикордонників.

Василь КАКАДІЙ

З рук Віктора Назаренка довгоочікувані ключі від квартир отримали 24 прикордонники Східного регіонального управління. Серед новоселів – десятеро учасників бойових дій.

– Мені надзвичайно приємно вручати ключі від квартир прикордонникам, які з честю та гідністю виконують свій обов'язок із захисту незалежності нашої Батьківщини. Бажаю вам, щоб у ваших домівках завжди панувала злагода, гармонія та щастя, – зазначив Голова Служби.

Реконструкцію даного будинку під службове житло розпочали ще декілька років тому, проте згодом із-за відсутності фінансування процес призупинили. Однак цього року зведення будинку відновилося й уже за короткий проміжок часу будівля була готова приймати новоселів.

Фахівці запевняють, що будинок відповідає усім сучасним вимогам. Квартири обладнані модернізованим тепловим пунктом, що дає можливість регулювати температуру теплоносія автоматично в залежності від температури повітря ззовні. Окрім того, тут встановлено загальний лічильник теплової енергії.

Зовнішні стіни будинку утеплено пінополістером товщиною 100 мм, тож прикордонники та їхні сім'ї перебуватимуть у теплі навіть тоді, коли зима лютуватиме по-справжньому. В кожній оселі встановлено індивідуальні лічильники споживання електроенергії та холодної води.

Загалом вартість новобуду склала 9 млн 540 тисяч гривень. Ціна одного метра квадратного загальної площі житла в підсумку становила 7216 грн, що на 708 грн менше, ніж встановлена Держбудом середня вартість будівництва на Харківщині. ■

■ розбудова

На варті – «Студена»

Розпочав свою роботу новостворений ВПС «Студена» Могилів-Подільського загону, який відкрито з урахуванням змін в обстановці на придністровському сегменті українсько-молдовського рубежу. На його облаштування з обласного бюджету Вінниччини виділено понад 150 тисяч гривень.

Людмила КАТЕРИНИЧ

У відкритті підрозділу взяли участь начальник Південного регіонального управління генерал-майор Сергій Косік, голова Вінницької облдержадміністрації Валерій Коровій, керівники місцевих органів самоврядування та представники місцевої територіальної громади.

– Ми завдячуємо керівництву Вінницької області та органам місцевого самоврядування. Завдяки коштам, що надійшли з боку органів влади, у короткий термін нам вдалося здійснити ремонт і оновлення будівель форпосту, – зазначив під час урочистого заходу Сергій Косік.

Під дружні оплески присутніх він вручив керівнику новоствореного відділу ключі від авто-

мобіля для службових потреб підрозділу та новенький телевізор.

У свою чергу голова ОДА Валерій Коровій, звертаючись до прикордонників і мешканців Студеної, зазначив:

– Ми повинні дати людям відчуття безпеки. Тому сьогоднішнє відкриття відділу – це лише крок до впевненості у тому, що наші кордони захищені й ніхто не посягатиме на незалежність нашої держави.

Згодом керуючий Могилів-Подільською єпархією УПЦ митрополит Агапіт прочитав молитву та освятив адмінбудівлі прикордонного відділу.

Після завершення урочистої частини та перерізання символічної стрічки усі присутні мали змогу оглянути приміщення підрозділу й виставку зброї, техніки і засобів охорони державного кордону. ■

■ реконструкція

Новосілля «Сянок»

У рамках Програми транскордонного співробітництва «Україна – Польща – Білорусь» на Львівщині відбулося відкриття відділу прикордонної служби «Сянки».

Іван ГАЛКІН

Урочистості пройшли за участі першого заступника Голови Держприкордонслужби України генерал-лейтенанта Василя Серватюка та заступника голови Львівської ОДА Андрія Корната. Також на захід завітали представники Бецадського відділу Прикордонної Варти Республіки Польща та взаємодіючих органів.

Генерал-лейтенант Василь Серватюк привітав персонал з відкриттям реконструйованого підрозділу і вручив кращим військовослужбовцям і працівникам відомчі нагороди й відзнаки. Приємним та довгоочікуваним моментом також стало вручення шістьом прикордонникам відділу та членам їхніх сімей ключів від службових квартир у новозведеному будинку для особового складу.

Загалом на облаштування відділу «Сянки» з державного бюджету було спрямовано 8,4 мільйона гривень, з яких понад три мільйони використано на будівництво житла для військовослужбовців. Так, було проведено реконструкцію 8 будівель і споруд адміністративно-житлового, господарчого та комунального призначення, виконано роботи з прокладання мереж водопостачання та каналізації, повністю переобладнано мережу теплопостачання. Збудовано окремі шестиквартирний будинок для персоналу підрозділу.

Відмітимо, що особовий склад «Сянок» забезпечує охорону гірської ділянки українсько-польського рубежу, що проходить по руслу річки Сян. Це вимагає від «зелених кашкетів» постійної готовності та нестандартних підходів до несення служби. Немало випадків затримань порушників відбувається і на контрольному посту «Ужок», де прикордонники несуть службу цілодобово. Принагідно зазначимо, що 15 військовослужбовців відділу виконували завдання в районі проведення антитерористичної операції на сході України. Двох із них нагороджено державними відзнаками. ■

■ гарячі будні

Довгі руки правосуддя

Результатом злагоджених дій представників Держприкордонслужби та Національної поліції стало затримання підозрюваних у навмисному вбивстві. Двоє жителів Донецчини, 1991 та 1992 років народження, спробували уникнути українського правосуддя й приховатися на території Росії. Правоохоронці виявили зловмисників, коли ті саме намагалися покинути Україну через автомобільний пункт пропуску «Гоптівка» рейсовим автобусом «Бердянськ–Москва». Повідомлення про можливий перетин рубежу згаданими особами харківські прикордонники отримали від поліцейських. Коли інформація підтвердилася, стражі кордону повідомили про це представники спецпідрозділу «Сокіл». Спецпризначенці, власне, й здійснили затримання вбивць.

Оксана ІВАНЕЦЬ

39 ящиків... мобілок

Отримавши інформацію про можливе правопорушення від своїх оперативників, сумські «зелені кашкети» об'єднали зусилля зі співробітниками СБУ. В результаті перевірки держрубежу на напрямку між російським населеним пунктом Ільюк-Піньківка та українським Пушкарне правоохоронці помітили рух авто й одразу почали його переслідувати. Не справившись із керуванням водій-утікач зіткнувся з деревом, й покинувши «УАЗ» утік. В автомобілі зловмисник перевозив один ящик медичних препаратів і 39 ящиків мобільних телефонів (1950 штук). За попередньою оцінкою вартість затриманої контрабанди перевищує один мільйон гривень. Наявність на «УАЗику» картонних номерних знаків свідчить про те, що зловмисник свідомо йшов на порушення закону. Наразі транспортний засіб разом із вантажем передано працівникам фіскальної служби. Крім того, встановлюються особи, причетні до даного правопорушення.

Роман ТКАЧ

Третя невдала спроба

На ділянці відповідальності відділу «Вилок» за кілька десят метрів від лінії рубежу мукачівські прикордонники затримали 13 афганців. Інформація про порушників надійшла від членів громадського формування. Документів при собі нелегали, звісно, не мали. Так, з території України до Угорщини намагалися потрапити двоє чоловіків, три жінки та восьмеро дітей. Троє діток зовсім маленькі, одному не виповнилося й року. Під час з'ясування всіх обставин «подорожжі» встановлено, що сім'ю із цих семи осіб вартові рубежу вже втретє нинішнього року затримують на підступах до кордонів країни ЄС.

Людмила ТКАЧЕНКО

■ підсумки року

У році, що минає, ми пройшли нелегкий шлях. І ця «дорога» не була встелена пелюстками троянд: приймалися нестандартні рішення, проводилися непопулярні, проте необхідні реформи, продовжилася непримиренна боротьба з корупцією. Але головне полягає у тому, що Служба у важкі для країни часи гідно захищає рідну землю. Саме з цього розпочалася розмова з Головою Державної прикордонної служби генерал-полковником Віктором Назаренком.

Записав Андрій КУЧЕРОВ

– Товаришу Голово, як Ви оцінюєте ситуацію в зоні АТО? Які завдання виконують сьогодні прикордонники, котрі несуть службу на передових рубежах?

– Ситуація там залишається напруженою, але контролюваною. Бойовики як і раніше порушують режим припинення вогню та здійснюють неприцільні обстріли наших позицій. За три тижні грудня ми зафіксували десять таких обстрілів.

Об'єктом нашої постійної уваги є скупчення автотранспорту на контрольних пунктах в'їзду-виїзду у смузі розмежування. Цю проблему ми вирішуємо спільно із військово-цивільними адміністраціями, СБУ та Національною поліцією. Так, наприкінці жовтня, коли завдяки Президенту України на сході країни встановилося перемір'я, на КПВВ «Зайцеве» та «Новотроїцьке» пасажиро-транспортний потік зріс утричі, а іноді й у чотири рази. Зараз ми максимально збільшили кількість прикордонних нарядів, пункти розпочинають свою роботу о сьомій годині ранку, представники Національної поліції слідкують, аби автомобілі перед в'їздом не скупчувалися у декілька рядів. Таким чином, упродовж дня нам вдається повністю ліквідувати ці черги. Крім цього, військово-цивільні адміністрації вивчають можливість розширення мережі контрольних пунктів у смузі безпеки вздовж лінії розмежування.

Окремо хочу сказати про наших людей. На жаль, за період проведення АТО відомство зазнало непоправних втрат: 67 загиблих та 409 поранених прикордонників. А загалом через горнило війни пройшло понад 13 тисяч бійців. Більше дев'яноста відсотків з них вже отримали статус учасника бойових дій, документи інших розглядаються. Механізм його отримання відпрацьований у відомстві досконало. Воїнам, які перебували на передньому краї оборони, необхідно віддати належне та забезпечити їх усіма державними гарантіями без бюрократичних перешкод.

– Невдовзі відомство поповниться військово-службовцями строкової служби. Чи не означає це зміну вектора його розвитку у статусі правоохоронного органу?

– Так, навесні ми відновлюємо призов. Проте це вимушена і тимчасова міра. Кілька тисяч мобілізованих наступного року буде звільнено, однак завдання, які стоять перед нами, залишаються незмінними. Тому відомство готується прийняти солдатів строкової служби та забезпечити їм усі необхідні умови. Для цього є матеріальні

ресурси, фахівці з досвідом роботи, а також навчальна база.

Однак ми залишаємося правоохоронною структурою. Це затверджено на державному рівні. Нещодавно відповідними урядовими рішеннями було ухвалено Концепцію інтегрованого управління кордоном та Стратегію розвитку Держприкордонслужби. У цих документах прописано всі кроки подальшого розвитку відомства на найближчі п'ять років та закладено матеріальні підвалини цього процесу.

– Постійна тема новин мас-медіа – незаконне переміщення товарів через лінію розмежування на сході країни. Як Служба протидіє цьому явищу?

– Державна прикордонна служба в межах своєї компетенції здійснює контроль за переміщенням осіб і вантажів на КПВВ, а також у єдиному задумі зі штабом АТО перешкоджає незаконному перевезенню товарів на тимчасово окуповані території поза дорожніми коридорами. Так, цього року наші підрозділи затримали товари на суму майже триста мільйонів гривень. Це понад 2400 вантажних автомобілів і 700 залізничних вагонів переважно з продуктами харчування, побутовою технікою, металобрухтом та вугіллям. Крім того, ми вилучили 62 одиниці зброї, майже 130 тисяч одиниць боєприпасів, а також затримали 747 осіб за скоєння правопорушень. На моє переконання, ця проблема буде актуальною ще тривалий час. Тому Служба і надалі приділятиме їй особливу увагу.

– Як вирішуються питання забезпечення прикордонників у зоні АТО необхідним спорядженням, зимовим одягом і продуктами харчування?

– Щоб зрозуміти, яку велику роботу провело відомство, необхідно повернутись у минулий рік. На початок АТО прикордонні підрозділи мали лише 524 бронезилети, а кевларові шоломи тоді були просто розкішшю. Проте завдяки державним інститутам, волонтерам і міжнародним організаціям ситуацію дуже швидко вдалося виправити. Сьогодні у нас понад 15,5 тисячі бронезилетів не нижче четвертого класу захисту та більше дев'яти тисяч кевларових кулезахисних шоломів.

Наразі усі підрозділи, які виконують завдання в зоні проведення антитерористичної операції, повністю забезпечені необхідним якісним спорядженням, індивідуальними засобами захисту та речовим майном. Крім того, в управліннях підрозділів створено необхідні запаси.

Для того, аби постійно тримати руку на пульсі, впродовж останніх тижнів у зоні проведення АТО працювало декілька груп Адміністрації Держприкордонслужби та регіональних управлінь. Вони виявили певні недоліки в системі логістики, однак це робочі питання, які оперативно вирішуються.

Окремо хотів би сказати й про технічне забезпечення наших підрозділів. Цього року за бюджетні

Життя і служба не за

кошти ми закупили понад вісімдесят одиниць інженерної та броньованої техніки. Ще більше трьохсот технічних засобів надано в рамках проєктів міжнародної допомоги. Вагому підтримку ми отримали і від Кабінету Міністрів: рішенням Уряду наші авіапідрозділи посиляться сімома сучасними літальними апаратами типу Diamond. Їх передадуть на наш баланс з Міністерства інфраструктури. Не маємо сумнівів, що ці літаки допоможуть покращити ефективність нашої роботи, адже їх результативність щодо моніторингу обстановки неодноразово підтверджено на практиці.

– Вікторе Олександровичу, найбільшю проблемою для українського суспільства є корупція. Як борються з хабарниками у відомстві?

– Моя непохитна позиція полягає в тому, щоб жоден випадок корупційних діянь, який законодавчо доведено, не залишився без суворого покарання. Кожен військовослужбовець, який лише замислюється про отримання якоїсь неправомірної вигоди, повинен знати, що приховувати факти зловживань керівництво не буде. Незважаючи на посаду, звання чи виступу років. Про це ми постійно ведемо мову на засіданнях Колегії та на зборах особового складу. Ми вимагаємо від керівної ланки нульової терпимості до корупції та інших ганебних явищ. Ніяка статистика не замінить свідоме розуміння того, що брати хабарі не можна, а використовувати службове становище заради особистого збагачення – злочин. Впевнений, що викоренити корупцію можна лише спільними зусиллями.

– Один із результатів нещодавнього візиту в Україну Президента Республіки Польща – ініціатива щодо інвестування чималих коштів у облаштування спільних прикордонних переходів, покращення їх інфраструктури та вдосконалення системи обміну інформацією. Для цього польський уряд надає кредит у сто мільйонів євро. Яких заходів вживає з цих питань українська сторона?

– Ми активно працюємо із нашими колегами з країн ЄС та намагаємося разом вирішувати існуючі проблеми. Сьогодні спільний контроль успішно здійснюється у чотирьох пунктах пропуску на кордоні з Республікою Польща та з Молдовою. Наші досягнення позитивно оцінено учасниками міжнародного руху, а тому цей процес отримав додатковий імпульс у вигляді подальших юридичних ініціатив, зокрема зі Словаччиною та Польщею. Опрацьовуються нові Угоди, в яких буде враховано вимоги Шенгенського кодексу та рекомендації Єврокомісії. Ці документи можуть стати базою для запровадження і надалі спільного контролю з Угорщиною та Румунією у разі їхньої згоди.

Крім того, нещодавно відбулася перша зустріч керівників прикордонних відомств України та сусідніх країн – членів ЄС, на якій учасники підтвердили наміри подальшого тісного та взаємовигідного співробітництва й посилення координації в контексті управління спільним кордоном.

шаблоном

Підтверджує свою ефективність і спільне патрулювання. Сьогодні прикордонні фахівці активно працюють над його удосконаленням з польськими, угорськими та словацькими колегами. Так, наприклад, лише зі словаками нинішнього року ми здійснили понад 120 спільних патрулювань та більше 160 – з угорцями. Що стосується румунської сторони, то переговорний процес з цього питання триває.

Підсумовуючи сказане, зауважу, що прогрес, якого ми досягли у цьому напрямку, позитивно оцінений Агенцією з управління кордонами ЄС FRONTEX, а також Місіями EUAM та EUBAM.

– Півроку тому у відомстві розпочався експеримент з підготовки нової генерації військовослужбовців. Яка Ваша оцінка цієї роботи?

– У серпні поточного року на базі ОКПШ «Київ» розпочався пілотний проект під гаслом: «Служити, захищати, допомагати!». Його основна мета – зміна філософії сучасної прикордонної служби та підвищення рівня довіри до неї у суспільстві. На цьому етапі ми були змушені обмежитися діючим персоналом, оскільки за два місяці мали підготувати фахівця прикордонного контролю. Для людини, яка про службу і паспортний контроль не має жодної уяви, це закороткий термін.

Тим не менш, сьогодні мені приємно відзначити, що учасники цього проекту, які несуть службу в аеропортах «Жуляни» та «Гостомель», виправдали усі сподівання. Ми не фіксуємо скарг щодо їхньої роботи від учасників прикордонного

руху. Це люди, які свідомо зробили свій вибір, і у майбутньому вони стануть основою Служби.

Ми й надалі продовжуватимемо оновлення відомства. Наступного року планується здійснити аналогічну заміну особового складу в одному з підрозділів у кожному органі охорони кордону. Щоправда, на це потрібні додаткові кошти, насамперед – на виплату гідного грошового утримання. Тому сьогодні ми активно працюємо і з Урядом, і з Міністерством фінансів. Будемо сподіватися, що наші ініціативи підтримають.

– Товаришу Голово, цього року збільшено загальну чисельність особового складу Служби. Як використовується цей ресурс?

– Враховуючи військово-політичну обстановку у країні 9 квітня Верховна Рада ухвалила Закон щодо збільшення граничної чисельності Служби на три тисячі військовослужбовців. Це дало нам змогу створити потужні резерви, основним завданням яких є як охорона, так і оборона державного кордону.

Зараз триває робота щодо розгортання нових структурних одиниць – прикордонних підрозділів швидкого реагування. Саме вони мають стати основою системи охорони кордону на найбільш загрозливих напрямках і елементом посилення прикордонних загонів у разі різкої зміни обстановки. Ці підрозділи також виконуватимуть завдання з локалізації кризових ситуацій, припинення збройних конфліктів та інших провокацій, братимуть участь у боротьбі з диверсійно-розвідувальними групами.

Крім того, ми завершили розгортання Краматорського прикордонного загону. Таким чином, нам вдалося збільшити щільність підрозділів, що виконують завдання на лінії розмежування та у майбутньому візьмуть під охорону частину східної ділянки кордону. Загалом у кадровому питанні ми робимо наголос на комплектуванні підрозділів, що виконують завдання безпосередньо на лінії розмежування.

– Як відбувається реалізація першого етапу проекту «Європейський вал»?

– Протягом 2015 року роботи в рамках Плану з інженерного облаштування державного кордону проводились у Чернігівській та Харківській областях. Перший етап розрахований на два роки і передбачає створення системи суцільних земляних споруд, облаштування місць несення служби та опорних пунктів із залученням державних підприємств і вітчизняних виробників.

На даний час згідно з графіком прокладено більше 230 кілометрів протитанкових ровів, понад сорок кілометрів рокадних доріг, встановлено 32 металеві спостережні вежі та декілька десятків кілометрів загороджувального паркану. На проведення запланованих робіт поточного року виділено 400 мільйонів гривень.

Хочу зазначити, що принцип облаштування рубежів інженерними перешкодами, які здатні лише фізично завадити просуванню армійських підрозділів супротивника, – вчорашній день. Тому в основу проекту «Європейський вал» закладено

ідею так званого інтелектуального кордону. Вона полягає у комплексному поєднанні технічного та людського компонентів. Нинішнього року ми створили повноцінну систему на одній з ділянок у Харківській області. Як результат, у режимі реального часу бачимо все, що відбувається у цьому районі, та можемо оперативним чином реагувати на зміни обстановки.

– Питання забезпечення житлом у військових структурах – одне з найгостріших. У порівнянні з минулими нинішнього року прикордонному відомству виділено на це чималу суму. Як розпорядилися коштами?

– Дійсно, на житло для персоналу Служба отримала приблизно 60 мільйонів гривень. Для нас це доволі значні кошти, тож ми могли піти найпростішим шляхом: придбати готові квартири за ринковими цінами. Це дорого, однак ніхто не мав би головного болю. Однак після ретельного аналізу ми вирішили розпорядитися цією сумою більш продуктивно. У різних регіонах України розпочали добувати раніше заморожені об'єкти і за рахунок цього досягли зменшення витрат та збільшення кількості житлової площі.

У результаті ми завершили будівництво в Одесі, де про квартири не згадували шість років, у Харкові, де не було фінансової можливості завершити будівництво протягом дев'яти років. Сорок квартир отримано в Чопі.

Окрема увага – Києву, тому що тут найвищі ціни на житло. Нарешті поставлено крапку щодо ділянки землі по вулиці Народній, яку ми відстояли і на якій незабаром розпочнеться спорудження трьох будинків. Перша черга за планом повинна завершитися у травні 2017 року. Військовослужбовці столичного гарнізону отримають 168 квартир. Загалом за цим проектом майже 400 сімей будуть забезпечені житлом у столиці. Всього ж нинішнього року плануємо здати 391 квартиру та 146 кімнат.

– Бюджет 2016 року вкрай тяжкий для нашої країни. При цьому витрати на оборонний сектор зросли до ста мільярдів гривень. Який кошторис планується для прикордонного відомства?

– Наш цьогорічний бюджет склав приблизно 4,7 мільярда гривень. Для виконання основних і додаткових завдань, визначених нам на сьогодні, та у зв'язку з проведенням антитерористичної операції Адміністрація Держприкордонслужби опрацю-

вала бюджетний запит на 2016 рік у розмірі 17,5 мільярда гривень. Однак розуміючи обмеженість фінансових ресурсів держави, ми суттєво скоригували обсяг видатків. Сьогодні він складає 8,7 мільярда гривень. Якщо наші пропозиції будуть підтримані Міністерством фінансів та Урядом, як керівник відомства гарантую успішне виконання усіх програм.

Однак вже сьогодні можу сказати, що основними нашими пріоритетами наступного року будуть матеріально-технічне забезпечення участі Служби в антитерористичній операції та охорони державного кордону, підвищення рівня грошового утримання військовослужбовців і житлове забезпечення. За умов підтримання наших бюджетних пропозицій грошове утримання прикордонників складатиме не менше шести тисяч гривень.

– Вікторе Олександровичу, що б Ви хотіли побажати напередодні Нового року прикордонникам та їхнім родинам?

– Новий рік – свято сімейне, яке, зазвичай, зустрічають у родинному колі. На жаль, не всі прикордонники матимуть змогу відсвяткувати його вдома, адже багато з них перебувають на передовій – далеко від близьких. Тому насамперед хочу побажати їм обов'язково повернутись у рідні домівки живими та здоровими, а усім нам – довгоочікуваного миру.

Сім'ям прикордонників я бажаю терпіння, спокою, витримки та віри у щасливе майбутнє! ■

■ озброєні вірою

Слово Боже на передовій

У Києві відбувся IX Всеукраїнський з'їзд військових капеланів. Голова Української греко-католицької церкви Блаженніший Святослав (Шевчук) у своєму зверненні до військових душпастирів і представників влади зазначив, що священник, безперечно, не має права брати в руки зброю. Це старовинне правило, але священники завжди поруч. У них сильніша зброя – Слово Боже, меч духовний.

Володимир ПАТОЛА

— УГКЦ має вікову безперервну традицію капеланського служіння українським збройним формуванням. Цю традицію ми хочемо осучаснити, бути разом з усіма на службі нашому війську, нашому народові й державі, — підкреслив Блаженніший Святослав. — Хтось каже, що ми живемо в трагічні часи. Я з цим не згідний — ми живемо в героїчний час, який творить наше майбутнє.

З'їзд відвідав секретар Ради національної безпеки та оборони України Олександр Турчинов. Він наголосив, що українська армія та добровільні батальйони, які два роки тому робили перші кроки, змогли зупинити чисельнішого і краще озброєного ворога, адже справа українських воїнів праведна.

Ми захищаємо нашу країну, нашу родину і саме тому з нами Бог. Віра — це найсильніша зброя. І дуже важливо, що разом із відродженням армії ми відроджуємо і капеланське служіння, адже справді потужна, сильна й непереможна армія може бути побудована тільки на фундаменті духовності та моральності, тому фундаменті,

якого вчить історія на наших очах. Більшість військових капеланів перебуває саме на передовій — там, де найбільш небезпечно, де є постійна загроза життю.

— Під час міжнародного семінару разом з країнами НАТО, — зазначив Олександр Турчинов, — один дуже поважний американський генерал згадував: перед атакою я не знав жодного солдата, який би не ставав глибоко віруючою людиною. Справжня віра, духовність перевіряється в найбільш небезпечних ситуаціях — таких, якою є війна. Сьогодні зміцнення духовних норм — не менш важливе, ніж надання сучасної зброї. Тільки разом віра і зброя забезпечують шлях до перемоги.

Секретар РНБО висловив переконання у гострій необхідності переходу капеланського служіння з волонтерського формату на професійний, необхідності прибрати будь-які бюрократичні обмеження, що стають на шляху реалізації можливостей капеланської служби. Водночас необхідно забезпечити високі соціальні стандарти для військового духовенства. Відтак РНБО ініціювала розробку закону про капеланську службу в ЗСУ та інших військових формуваннях. Серед завдань священників у війську не тільки духо-

вне, але й патріотичне виховання та психологічна підготовка. Саме вони повинні допомогти військовим подолати стрес і посттравматичний синдром, а також допомогти пораненим хлопцям і провести в останню путь загиблих. Ці серйозні завдання повинні здійснюватися людьми, які мають не лише бажання, а й спеціальну підготовку.

Не випадково під час чотириденного форуму відбулося навчання, яке складалося з підготовки в галузі тактичної медицини і трьох освітніх модулів: «Підготовка священника до місії в зоні бойових дій», «Виконання обов'язків капелана у зоні бойових дій», «Post-воєнна реабілітація. Як зберегти своє психічне здоров'я».

За два роки 127 греко-католицьких капеланів провели 286 окремих ротацій у зоні АТО. Більшість таких виїздів тривали від 30 до 45 діб. Деякі капелани виїжджали по 2, 3 а то і 4 рази, але й це не дозволило зустрітись з усіма, хто на них чекав. Майже кожного разу, приїжджаючи на нове місце, священники чули, що тут капелана ще не було.

Заступник керівника Департаменту душпастирства силових структур Патріаршої курії УГКЦ Любомир Яворський подякував представникам інших українських

церков (конфесій), які активно допомагають в організації та здійсненні душпастирської роботи серед військових. Священники та парафіяни опікуються не лише душею, а й порятунком фізичного життя воїнів. Тож силами УГКЦ закуплено та передано на передову шість реанімобілів з необхідним обладнанням. 12 капеланів постійно опікуються військовими госпіталами. Від початку бойових дій троє капеланів було поранено. Значно більше зазнали контузій і психологічних травм.

Дякувати Богу, що є військовослужбовці, які приймають цю службу, допомагають нам, — зазначив Любомир Яворський. — Розпочата цього року і буде продовжена програма реабілітації капеланів. Багато з них вже пройшли її. Ми розуміємо, що самій церкві дуже важко організувати капеланське служіння, адже це — масштаб держави. Чим швидше воно організується на такому рівні — тим ефективніше буде працювати.

Завідувач сектору зв'язків з громадськістю та релігійними організаціями Департаменту персоналу Адміністрації Держприкордонслужби України полковник запасу Сергій Кузьменко подякував військовим капеланам УГКЦ за співпрацю та зазначив, що зараз у прикордонному відомстві формується положення про службу військового духовенства. Військові та представники церкви спільно беруть участь у розробці документів, враховуючи іноземні моделі, практичний досвід і, передусім, потреби українських воїнів.

Військове капеланство як форма ефективної співпраці між державою та церквою стає все більш помітним і затребуваним у суспільстві. Цього року Українською греко-католицькою церквою спільно з військовими здійснено два паломництва — до Лурду та до Зарваниці. Дуже багато воїнів самі приїхали до Зарваниці за власною ініціативою. Учасники з'їзду зазначають, що все частіше не вони запрошують бійців, а воїни приходять самі, адже навіть у сьогоднішні буремні часи хочуть відчувати на душі мир і спокій. ■

■ ушанування

В пам'ять про товариша

У мальовничому селі Озаринці, що у Могилів-Подільському Вінниччини, на фасаді місцевої школи відкрито меморіальну дошку на честь воїна-прикордонника Віктора Соколовського, котрий загинув під час виконання бойових завдань у зоні АТО.

Людмила КАТЕРИНИЧ

На пам'ятний захід завітали рідні героя, друзі, мешканці села та представники Могилів-Подільського прикордонного загону, де Віктор прослужив майже 10 років. Із гордістю та жалем пригадували останні свого товариша: «Порядний, доброзичливий, завжди поспішав на допомогу. За що б не брався, виконував бездоганно. Не любив пустослів'я, був надійним товаришем і пішався прикордонною службою».

Віктор був напрочуд працелюбним і стараним, людяним та справедливим. Тож батьки — Іван Франкович та Неля Францівна — по праву пишалися сином, покладаючи на нього великі надії. «Віктор не вмів жити одним днем і, як годиться, будував плани на

майбутнє, — розповідає мама загиблого. Кілька років тому разом із татом висадили на околиці села яблуневий сад». Тому, завітавши до Озаринців на відкриття меморіального знаку, ми зупинились, аби помилуватися молодими яблуньками, що вишикувалися рядками, зростаючи в пам'ять про ширшу людину та працелюба Віктора Соколовського. Біля саду на нас чекав батько Віктора: «Дивлюся: дерева ростуть, тягнуться до сонця, а моє серце обливається кров'ю», — з болем говорить Іван Франкович. — Ми з Вітею плакали кожен саджанець, чекаючи на перший ужинок, а замість цього — «урожай» смертей. Будь проклята ця війна!».

Чоловік і досі не може оговтатися від трагічної звістки, що надійшла 27 липня 2014 року з «Довжанського», а зустріч з бойо-

вими побратимами загиблого сина викликає гіркі сльози...

Начальник мобільної прикордонної застави «Могилів-Подільський» майор Олександр Тимошук, котрий разом із Віктором Соколовським виконував бойові завдання на Донбасі, пригадує: «Того дня був страшний артобстріл, який розпочався об 11-й. По наших позиціях без упину понад чотири години гатили з «Градів». З російської сторони було випущено понад

250 снарядів. Близько 15-ої години, один за одним, у бліндаж, де знаходилися Віктор та його товариші Саша Дзюбелюк, Володя Блажко та Паша Дмитренко, влучило два снаряди. Хлопці загинули. Це був найтрагічніший день у нашому житті...».

Про героя-прикордонника, якому доля відміряла неповних 28 років, його духовність, розповідає настоятель місцевого римокатолицького Храму отець Павло:

«Це була світла та мудра людина, ширший християнин. Ми часто, не дивлячись на його завантаженість по службі, спілкувалися, розмірковували про сенс буття та місце кожного у житті. Він міг би багато чого досягти, адже володів найкращими щедротами людської душі. Таких як Віктор Господь не покине, бо своє життя він віддав за ближнього, а це — великий духовний подвиг!».

Поруч з меморіальною дошкою на честь старшого сержанта Віктора Соколовського того дня було відкрито пам'ятні знаки на честь його односельців — підполковника Анатолія Ковриги й сержанта Володимира Коняги, котрі воювали у складі полку «Айдар» і також загинули в зоні АТО, захищаючи Донбас від російських найманців.

...Збіжить час, сплинуть роки, прийдуть нові покоління, але немеркнучою залишиться пам'ять про тих, хто поліг за Вітчизну. Серед них — і воїн-прикордонник Віктор Іванович Соколовський, посмертно нагороджений Указом Президента України орденом «За мужність» III ступеня. ■

■ навмисно не придумаєш

Акула пера

«Поганий той солдат, який не мріє стати генералом», – стверджують батьки-командири всім початківцям служби. Ось тому і мріє кожний молодий курсант про військову доблесть і славу. Щоби тіло в шрамах, а всі груди в орденах та медалях. І солдати, підлеглі, всі геройські та браві як на підбір. Але... крім взводних і ротних серед офіцерів зустрічається і така професія, як військовий журналіст. Про що вони мріють? Секрет Полішинеля – звичайно ж, стати акулою пера. Прославитися на весь світ і неодмінно мати публікації в престижних друкованих виданнях.

Після випуску молодий офіцер за розподілом потрапив до газети одного з південних прикордонних округів. «Дозвольте відрекомендуватися, військовий кореспондент

окопної газети», як звучить! Тут і прізвище, якщо буде навіть і Пупкін – це не так важливо. Від першої фрази всі дівчата мліють. Колектив дружний, прийняли добре, правда серйозного поки що нічого не доручають. А хочеться відразу і в бій, щоби з-під пера така сага про подвиги прикордонників вийшла, яку ще ніхто й ніколи не писав. Читають – і жіночі сльози струмком. Ну, звичайно, можна й скупі чоловічі. Одним словом душа хоче подвигу.

Аж ось і перше серйозне відрядження. В одній із прикордонних авіаційних частин під час навчальних польотів екіпаж здійснив аварійну посадку на шосе, проявивши майстерність і вміння, чим врятував і техніку, і себе. Дерзай, кореспонденте! Не підведи молодь!

Відрядження вдалося. Військова частина надає інтернаціональну допомогу дружньому афганському народу. Поспікувався з екіпажем – вражень та інформації море, все показали та ще й прокатили на бойовому вертольоті. Особливо запам'яталася журналісту назва одного з приладів. «Обов'язково треба її в розповідь вставити», – подумав лейтенант. Писалося легко й місце в оповіданні для приладу, який запам'ятався, знайшлося, та ще й так вдало, наприкінці матеріалу. Матеріал надруковано. Ура! Перша публікація, груди розпирає від гордості.

За якийсь час із okazji до редакції заїхали авіатори – герої оповідання, щоб побачитися з автором. «Ну як вам?» – Перше запитання. «Та нічого, просто після вашої

статті нам у частині проходу не дають». «Що, всім сподобалося?». «Ну, як сказати. Ось Ви наприкінці розповіді пишете: «Вже зупинилися лопасті й затих шум мотора, але ще довго гудів і клацав варіометр». «Ну так, тут має бути фінальна крапка». «Воно, звичайно, «крапка», але варіометр в авіації – це пілотажний прилад, що показує швидкість зміни висоти польоту й заснований на вимірюванні статичного атмосферного тиску. У ньому просто нема чому «гудіти й клацати», тим більше після приземлення...».

Кличка «Варіометр» надовго закріпилася в редакції за молодим журналістом.

Олег ГРЕЧКА,
зі збірника

«Про службу з посмішкою»

Сила слова

У 90-ті роки минулого століття як гриби після дощу в аеропортах почали відкриватися міжнародні пункти пропуску. Хлопців на службу набирали з тих, хто вже послужив у Прикордонних військах України, а розбавляли фахівцями прикордонного контролю, які несли «службу» на різних КПШ ще при Союзі. Людей не вистачало. Викручувалися як могли, паралельно набираючись досвіду.

В одному з аеропортів здійснив посадку чартерний рейс з іноземною делегацією. Більш досвідчений товариш взяв на себе оформлення повітряного судна й екіпажу, а молодший колега залишився для проведення паспортного контролю пасажирів. У перехідний період сервіс в аеропортах був ще той! Тож співробітники служби перевезень завели подорожуючих у термінал прильоту і зникли, нічого не пояснюючи. Іноземці, покрутивши головами, не знайшли ані покажчиків, ані стрілок напрямків. Лише вдалині залидилося стовпя незрозуміла споруда – кабіна паспортного контролю.

Стоять собі люди, спілкуються одне з одним і чекають, що ж буде далі. Контролер у кабіні також в очікуванні: коли ж до нього підійдуть громадяни для прикордонного оформлення. Там чекають і тут чекають. Тривала пауза, руху ніякого. Що робити? Як запросити? З мовами то у нас ОГОГО як! Тобто в школі, в інституті вивчаємо, але розмовляємо й пишемо, судячи з анкет, лише зі словником. А ситуацію ж необхідно вирішувати. Прислухавшись, прикордонник зрозумів, що пасажирів німці. Ну трясця, ще краще! Зі словником то ми вчили англійську, а тут здрасте-будь ласка – «дойчланд». Заковика. І тут у голові служивого майнула думка. Ми ж із дитячих років дивимося фільми про війну і партизанів, де круяться одні й ті ж фрази! Еврика – рішення знайдено!

Вийшовши на середину зали й набравши повний рот повітря контролер випалив: «Ахтунг!» У залі прильоту повисла мертва тиша. Друга фраза була ще геніальнішою: «Аусвайс контроль!».

Як за помахом чарівної палички група німецьких гостей один за одним, з розгорнутими паспортами почимчикувала на паспортний контроль.

Справу зроблено! Ну, і хто тепер сумнівається в чарівній силі слова?!

Олег ГРЕЧКА

На коні

Старший лейтенант Боря був лисуватим, невисоким, кривоногим та із знаннями техніки пілотом. Сіра речовина мозку під впливом пристрасті до «зеленого змія» на очах всихала й іноді билася об стінки просторої черепної коробки, заподіюючи оточуючим постійні неприємності. Самому ж Борі все було як з гуся вода. За численні «зальоти» йому судилося бути вічним старлеєм на посаді командира Мі-8. Навіть і в командири він би не потрапив і продовжував би існування вічним льотчиком-штурманом, якби не волохата лапа десь у вищих прикордонних колах. Перед Новим роком Боря чергував по частині. Телефонув командир:

– Боря, привіт! Завтра свято, подзвони нехай коня помиють, у санки запряжуть і о 10-й ранку нехай стоїть він біля казарми, дитей буде катати.

Збуджений від похмілля Борин мозок не зміг адекватно переварити інформацію і замість дзвінка на підсобне господарство він набрав номер телефону прапорщика Юри Білокося (у простонародді – Коня):

– Юра, дзвонив командир, велів тобі завтра помитися, поголитися, взяти санки і о 10-й ранку щоб ти вже топтав біля казарми, потрібно щось привезти.

Ранок видався морозним, сонячним і ясным. О 9.30 дуже спантеличений, проте одягнений за всіма статутними канонами, Білокося із санками палив сигарету під вікнами казарми.

Без десяти хвилин 10 з боку штабу надійшов командир і привітався з Юрою, який віддано дивився йому у вічі. Підполковник також закурив і відійшов у сторону. Його проводжав задумливим поглядом Білокося. За 20 хвилин командир накурився, нагулявся, а коня з саньми так і не було.

– Юра, будь другом, піднімися в казарму, нехай Плющ зателефонує на підсобне господарство і запитає, де ... (Тут командир, нарешті, починає прозрівати)... кінь... (переводить погляд на Юрині санки)... з саньми... Ну Боря, ну сучий син!

...Катання відбулося, але годиною пізніше і на немитому коні.

Андрес ВОЗНІКАС

Як заставу переплутали із заставою

Цей курйозний випадок стався в одній із газет прикордонної Черкаської області. Хочете ви цього чи ні, але наявність у регіоні державного кордону накладає певний відбиток на поведінку, мислення та вчинки людей, які там проживають. Така вже їхня доля.

Газета, про яку йдеться, була новоствореною і тому не укомплектованою кадрами. Там ще не було й головного редактора, тож його обов'язки виконував відповідальний секретар, який часто хворів. Коли він перебував на лікарняному, то керував

редакцією по телефону. Якогось дня, коли в.о. редактора вчергове хвороба вклала в ліжко, йому зателефонував з редакції випусковий з верстальником і повідомили, що за півгодини має надійти закон про заставу, який треба ставити в номер. Закон великий, то чи треба його ілюструвати? «Аякже, підберіть кілька фото. І щоб кінолог був із собакою, і прикордонник на тлі полосатого стовпа, і воїн на вищці, і фото про побут прикордонників. Постарайтеся. Підійдіть до справи творчо...».

Відділ ілюстрацій та секретаріат поставилися на славу. Підшукали унікальні світліни. Їх поставили у наперед виділені віконечка по тексту закону в останній момент перед друком. Така технологія.

Що написано пером, то не витягнеш і волом. Вранці всі телефони в редакції розривалися від дзвінків. Телефонували старі й малі, пересічні й непересічні, великі начальники і малі. А коли зателефонували з обласної ради то здавалося, що телефони аж почервоніли.

Що ви наробили! При чім тут прикордонник із собакою, навіть на тлі полосатого стовпа по закону про заставу... майна!? Ви що, текст не читали!?. Це ж треба: соціально-економічний закон про ілюстрували світлинами із життя прикордонної застави. У вас що, голова тільки на те, щоб кашкета носити? Це було найкоректніше зауваження начальства. Ось така історія.

Леонід БОРОВЧЕНКО

■ зв'язок поколінь

Книга – найкращий дарунок

Справжнім подарунком до дня Святого Миколая для військовослужбовців Навчального центру Держприкордонслужби України імені генерал-майора Ігоря Момота став візит учнів і вчителів Геронимівської та Білозірської шкіл Черкаського району. У рамках акції «Бібліотека українського воїна» діти зібрали та вручили воїнам 121 примірник художньої й історичної літератури.

Катерина СОРОКОПУД

«Учні наших шкіл виготовляють обереги та передають їх на передову, збирають продукти, одяг, допомагають чим можуть. Сьогодні ми завітали до вас, щоби передати не просто книжки, а часточку своєї душі, нашого тепла. Добрі традиції, що існують між освітянами Черкаського району та Навчальним центром, і надалі міцнішатимуть, незважаючи на зміну поколінь», — підкреслила начальник відділу освіти Черкаської райдержадміністрації Людмила Григорчук.

Віршами і теплими словами від імені учнівської молоді привітала воїнів з

нагоди наступаючих новорічних свят голова осередку самоврядування Ліги старшокласників Черкаського району Аня Житкова.

Заступник начальника Центру з навчально-методичної роботи підполковник Олександр Герасимюк подякував за співпрацю, подаровані книги і наголосив, що прикордонники приділяють увагу патріотичному вихованню військовослужбовців. Також для вартових рубежу має особливе значення ґрунтовне вивчення історії рідного краю та сторінок героїчної боротьби українського народу за державну незалежність. І особливо приємно, що маленькі українці також ростуть справжніми патріотами своєї Вітчизни. ■

■ від щирого серця!

Рада та актив громадської організації «Ветеран кордону» Одеського прикордонного загону щиро та сердечно вітають полковника запасу ПІСКУНОВА Генріха Панасовича з 90-річним ювілеєм; старшого лейтенанта запасу ПЕСТЕРОВА Ігоря Васильовича, старших прапорщиків запасу – БОНДАРЧУКА Володимира Петровича, НІКОЛШИНА Олега Григоровича, САВЧЕНКА Володимира Григоровича з 50-річчям та іменинників грудня: полковника запасу ЧУРКІНА

Миколу Михайловича, підполковника запасу КОЛІСНІЧЕНКА Леоніда Піменовича, майорів запасу – СІДОРОВА Олександра Михайловича, МАШКІНА Ігоря Михайловича; капітана СИМОНЧУКА Миколу Юрійовича; старшого прапорщика запасу ШЕВЧЕНКА Миколу Миколайовича та СЛОБІДЯНЮКА Миколу Миколайовича!

Бажаємо щастя, міцного здоров'я, сімейних гараздів, успіхів в повсякденних справах!

по Національній академії ДПСУ імені Богдана Хмельницького майору ЗАБОЛОТНОМУ Сергію Миколайовичу

від 17 грудня №1199-ос підполковник по Східному РУ ДПСУ майору МРАЧКОВСЬКОМУ Олексію Олександровичу по Головному центру обробки спеціальної інформації ДПСУ майору КОВАЛЬЧУКУ Юрію Петровичу

Управління кадрового забезпечення АДПСУ

■ зірки на погоні

від 9 грудня 2015 року №1165-ос підполковник по Адміністрації Державної прикордонної служби України майору СИГНІК Тамарі Павлівні

від 14 грудня 2015 року №1187-ос підполковник по Південному регіональному управлінню ДПСУ майору БЕЛЕЦІ Івану Івановичу майору ШЕВЧУКУ Юрію Миколайовичу по Східному РУ ДПСУ майору ОПОЛОНСЬКОМУ Олегу Миколайовичу

■ за мир в усьому світі

Вифлеємський вогонь долає кордони

У міжнародному автомобільному пункті пропуску «Устидуг» волинські пластуни перейняли Вифлеємський вогонь миру від польських скаутів.

Ярослава МЕЛЬНИК

Військовослужбовці Львівського загону разом із пластунами першими зустріли його на кордоні та передали у всі прикордонні підрозділи. Паралельно відбулася вже традиційна, щорічна з 1992 року передача Вифлеємського вогню польськими скаутами львівським пластунам у пункті пропуску «Рава-Руська».

Передриздвину традицію поширення Вифлеємського вогню миру започаткувала 1986 року австрійська телерадіокомпанія ORF з міста Лінц. З того часу символічна естафета об'єднує молодіжні туристично-спортивні організації з усього світу. Щороку австрійські скаути беруть вогонь на місці народження Ісуса Христа у Вифлеємі, а далі транспортують його літаком до Австрії. Після урочистостей у Віденському Кафедральному соборі вогонь передається до сусідніх країн.

Україною Вифлеємський вогонь поширюють члени Пласту – національної скаутської організації України. Вони передадуть

вогонь миру українській громаді, церквам, несуть його до дитячих притулків, лікарень, щоби ті, хто перебуває далеко від своїх родин, могли відчути тепло Вифлеємської зірки. Божою іскрою з Вифлеєму люди запалюють свічки на Святу вечерю. Традиційно вогонь зберігається в церкві до Йордану – 19 січня, і тільки потім його можна погасити.

архат)), Глава Української автокефальної православної церкви канонічної Мойсей, кардинал Мар'ян Яворський (Українська римо-католицька церква).

Однак, естафета не зупиняється – вогонь миру повинен мандрувати далі. Тож у міжнародному автомобільному пункті пропуску «Мамалига», що на українсько-молдовському кордоні, за участі прикор-

Офіційно акцію підтримують практично всі християнські конфесії Європи. В Україні першими своє благословення на її проведення дали Верховний архієпископ Митрополит Гузар, (Українська греко-католицька церква), Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет (Українська православна церква (Київський Патрі-

донників Чернівецького загону відбулася передача Вифлеємського вогню молдовським парафіянам. Учасники акції обмінялися побажаннями миру та процвітання обом країнам. Адаже одне з важливих символічних значень вогню, який передається в різні країни світу, долаючи кордони, – єднання християн у молитві за мир у всьому світі. ■

■ традиції

А як святкують там?

Новий рік – одне з найулюбленіших та найочікуваніших свят. І якщо для нас основними елементами новорічного свята є ялинка, запах мандаринів, салат «Олів'є» і шампанське, то мешканці деяких інших країн мають свої, відмінні від наших, звичаї.

Напередодні Нового року опівночі в Іспанії існує традиція – швидко з'їсти 12 виноградин, причому одна виноградинка споживається з кожним новим ударом курантів. Виноград повинен принести удачу в кожному місяці наступного року.

Емоційні італійці в новорічну ніч, щоби позбутися вантажу проблем минулого року і почати все з чистого аркуша, викидають непотріб з балконів, а також виносять старі меблі.

У Франції на новорічному столі обов'язково має бути пиріг із запеченим всередині одним зерням бобу. Людина, яка знайшла його, буде щасливою весь наступний рік, а під час святкування всі повинні

її слухатися та виконувати будь-які її побажання.

Англійські дзвонарі незадовго до півночі «закутують» дзвони храмів у ковдри. Від цього замість гучних ударів виходить ледве чутний гомін. І лише о 12-й годині, коли ковдри знімаються, дзвони сповіщають про настання Нового року на повен голос.

Перебуваючи на вулицях Шотландії в новорічну ніч, потрібно бути дуже обережними, оскільки це єдина ніч у році, коли прикрашеними вулицями країни котяться підпалені бочки з дьогтем, що символізують рік, який минає. А в шотландському селі Стоунхевен прийнято ходити по вулицях, розмахуючи над головою величезними вогненними кулями, що символізують сонце, яке очищає прийдешній рік.

В Австралії Новий рік настає першого січня. Але в цей період там стоїть така спека, що Дід Мороз вручає подарунки у червоних шортах, а Снігурка – в купальнику! ■

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Чергова по номеру
Валентина ЛАЗАРЧУК

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»

Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 44840
Наклад: 4500 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net